

[Per Tærsebøl]

alt, hvad der foregår inden for denne sektor – i hvert fald efter eget udsagn – synes jeg, det kunne være meget rart at vide, om disse selskaber nu har efterlevet den beslutning, som Elprisudvalget tog den 15. december.

I skrivelsen står der, at man kan påklage inden 4 uger, og hvis man lægger 4 uger til den 15. december, rammer man omkring den 14. januar. Det var dér, der skete det ulykkelige, at regeringen gik af. Jeg ved så ikke, om det står ved magt, hvis man har anket. Det kunne være, at ministeren kunne svare på det. Er det sådan, at den afgørelse, som Elprisudvalget har taget den 15. december, stadig gælder, eller er vi ved at lave en lov, som sætter det hele fuldstændig ud af spillet? Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilken skrivelse der gælder, hvilken afgørelse der gælder: Den, som Elprisudvalget tog, eller den, som loven her – når den bliver vedtaget af et flertal imod Det Konservative Folkeparti – bestemmer. Det kunne være meget interessant at vide.

Kim Behnke (FP):

På mange punkter er dagens debat jo en forlængelse af den debat, vi havde den 13. november sidste år, og det lovforslag, som den daværende Venstre-Konservative regering fremsatte, lovforslag nr. L 64, nåede jo så langt frem som til, at Folketinget den 12. januar i år under en anden behandling havde forhandling om ændringsforslag til lovforslaget.

Jeg går normalt i skostørrelse 45, men når jeg hører Venstre og De Konservative i dag, kan jeg sagtens være i en størrelse 32. Det er i den grad håndvask for åbent tæppe. Venstre og De Konservative havde et klart, utvetydigt, ufravigeligt og uafrysteligt ansvar for lovforslag nr. L 64. Man medvirkede, og jeg kunne godt citere fra de festtaler, som fra både Venstres og Konservatives side blev holdt under debatten.

Men når Venstres ordfører, hr. Peter Hansen-Nord, så i dag går på talerstolen og er bekymret over ministerbeføjelserne, dækker det jo over, at mens det var en Venstre-minister eller en konservativ minister, der stod for ansvaret, havde man ingen betænkeligheder, så gjorde det ikke noget, at alle ministerbeføjelserne lå på ministerens bord, for så mente man, man havde snor i det.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at ministerbeføjelser og ministres rettigheder til at regere uden om Folketinget ikke skal være bestemt af, hvilken politisk farve ministeren har, men at det principielt er forkert, at man har disse ministerbeføjelser.

Og tingene bliver fuldstændig vendt på hovedet, når den konservative ordfører, hr. Kai Dige Bach, erklærer, at der her er tale om liberalisering. Det er en fuldstændig forkvaklet anvendelse af begrebet liberalisering. Dette her er benhård planøkonomisk socialisering. Det kommer til at koste danske virksomheder deres omsætning, når elværkerne skal ind på det danske marked, det kommer til at koste eksportordre for store danske virksomheder, når elværkerne skal ind og konkurrere, og det kommer til at koste for den danske elforbruger, når der bliver dykket yderligere i lommen.

Når så hr. Poul Nielson forsikrer Folketinget om, at der slet ingen problemer er her, fordi der er en offentlig instans, som vil gennemgå projekterne, og der derfor er sikkerhed for og kontrol med, at det, der kommer til at ske, alt sammen er i den bedste orden, så har hr. Poul Nielson ingen som helst form for evne til at føre bevis for, at det skulle være tilfældet. Listen over, hvad offentlige forvaltningsmyndigheder har begået af store og små fejl bare de sidste 30 år, er så lang, at det er helt urimeligt at påstå, at bare fordi disse engagementer forelægges Elprisudvalget, kan man være sikker på, at tingene går godt.

Jeg brugte dengang – sp. 1805, Folketingets forhandlinger 1992-93 – den formulering, at man nærmest tillægger Elprisudvalget guddommelig viden. Det har de jo ikke. Hvorfor skulle de være bedre til at vide, hvad der foregår på markedet end de mange private virksomheder, der begår fejl? Og de begår også fejl, deri har hr. Poul Nielson fuldstændig ret. Men når Dansk Supermarked åbner Netto-butikker i det tidligere Østtyskland og det går galt og det betyder, at priserne i deres butikker i Danmark stiger, har jeg som forbruger den mulighed, at jeg kan fravælge at handle hos dem. Men hvis jeg mener, at de danske elværker laver for dårlige projekter i udland og indland og dermed påfører mig som elforbruger en højere elregning, har jeg ingen mulighed for at fravælge leverandøren af el. Jeg er oven i købet pligtig at modtage el; jeg kan ikke en-